

HABRUTA NIGHT

BKLYN: MONDAY 7•29•19 | 8 PM

@ SHAARE ZION

DEAL: TUESDAY 7•30•19 | 8 PM

@ DEAL SHUL

**Tonight's learning is dedicated
L'Refuah Shelema Refael David Ben Claudie**

Reproduced by Habruta Night Booklet with permission of the
copyright holders, ArtScroll / Mesorah Publications, Ltd.

Design: mdkgraphicdesign@gmail.com

“

Topic:

TRAVELING ON A FAST DAY

”

TOPIC DISCUSSION:

1. If one leaves his city on a fast day (while fasting) and is traveling to another city (different time zone), in the new city the fast will end three hours later, must he fast for longer?
2. Does it matter if he landed, or still on the plane?
3. How about if he left a city and the destination timing is 3 hours earlier,

There are 2 questions in this situation:

- I. Does he have to fast the full term based on the city he departed, or can he follow the sunset of his destination?
- II. What's his status if he is still on the plane, does he follow the time of his departing city or his destination?

Is there a difference between the 3 regular communal fast and Tisha B'av?

TIME ZONES:

New York is 3 hours ahead of California, 7 hours behind Israel:

If its 5:30 pm in New York, its 2:30 pm in California, and 12:30 am (next day) in Israel.

גמרא תענית י:

משום מוויי שמה לא יהי' לו לאה"ט: (ז) תוב' ד"ה לחיה כי' פרנס על הצבור ואיזהו תלמיד כל ששאלני אותו דבר הלכה כלי' ומיעות להיות פרנס נמחק: (ח) בא"ד כל ששאלני אותו דבר הלכה ואפילו:

ליקומי רש"י

[נרפס בסוף המסכת]

הנהרות וציונים

[א] בבתי' וראשונים הגי' אלא כל התלמידים ראויו' ש"ך. והיא הגירסא הנכונה (דק"ס). ותי' ב"י תקנה סוסי"א ובב"י ומי"א שם ובב"ק

וגתרפא. הוא הדין אם מנת החולה צעי לקיומי נדכו: על הצרה ועברה. מתענה ומשלים ואם לאו נראה כמתנה עם קומו אם תעבור^(א) (אמתנה) ואם לאו (לא) אמתנה: למקום שאין מתענין הרי זה מתענה ומשלים. כל התעניות שקבלו עליהן בני עירו דנותנין עליו חומרי המקום שלא משם^(ב): אב"י ושתה. דיעבד: א"י יתראה בפניהן. שנראה כמתן בין אנליס ויתקנאו בו: וא"י יגידו עדונים בעצמו. שלא יאמר הואיל ואכלתי כל שהוא אוכל הרבה: א"י תראו עצמכם. שיש לכם חטים הרבה ולא הלכו אלא נשציל דבר זה שלא להתראות צפני בני עשו שהיו כעורים ורעצים: תרגומו^(ג) עליכם

שבח הוא לו אלא צער הוא לו ת"ר^(ד) מי שהיה מתענה על הצרה ועברה על החולה וגתרפא הרי זה מתענה ומשלים ההולך ממקום שאין מתענין למקום שמתענין הרי זה מתענה עמהן^(ה) ממקום שמתענין למקום שאין מתענין הרי זה מתענה ומשלים ושכח ואכל ושתה אל יתראה בפני הצבור ואל ינהיג עידונין בעצמו שנאמר^(ו) ויאמר יעקב לבניו למה תתראו אמר להם יעקב לבניו אל תראו עצמכם כשאתם שבעין לא בפני עישו ולא בפני ישמעאל כדי שלא יתקנאו בכם אל תרגונו בדרך אמר רבי אלעזר אמר להם יוסף לאחיו אל תתעסקו בדבר הלכה שמא תרגומו^(ז) עליכם הדרך והוא אמר ר' אלעאי בר ברכיה^(ח) שני תלמידי חכמים שמהלכים

ונקרא תלמיד המס' צפרק אלו קשרים אומי^(ט) ודאי ראוי למנותו פרנס על הצור אכל אם אינו יודע להשיב אלא צממסת שלו נקרא גם כן תלמיד ומונה מיירי הכא:

ההולך ממקום שמתענין למקום שאין מתענין הרי זה מתענה ומשלים. ל"ש דעתו לחזור ל"ש אין דעתו לחזור^(י) הואיל וקבל עליו התענית: **למה** תתראו. כמו שפרשם אל תראו עצמכם צפני בני עשו וכו' ויש צממסת^(יא) למה תתראו פירוש למה תהיו כחושין: **אל** תרגונו בדרך. ויש מדרש^(יב) אל תפסיקו מדבר הלכה: **ואין** ביניהם דברי תורה ראויים לשיחיה דבתיב ויהי המה

תקו' ש"ך: [ביאשה מה, ב'] (ג) ויהי המה הלכים הולך ודבר והנה רכב אש וספי אש ופירוד בין שניהם ויעל אליהו פסקיה השמים: (ד) הפקר אור והאנשים שלחו המה וחתומיהם: [מלכים ב' ב' יא]

רבינו הננאל וביד"ט הכתובים במגלת תענית: ת"ר לא יאמר ל"ה זה איני ראוי לכך. אלא כל התלמידים ראויין לכך. איזהו יחיד על שראוי למנותו פרנס על הצבור. ואיזה תלמיד כל

If ONE WAS MI SHEHIAH METE'NAH AL HATZ'RAH VE'EB'RAH — The Rabbis taught in a Baraisa: — HENU RABANU FASTING BECAUSE OF A TROUBLING CIRCUMSTANCE, AND IT PASSED before he completed the fast, OR HE WAS FASTING ON ACCOUNT OF A SICK PERSON AND [THE LATTER] RECOVERED^[10] before he completed the fast, HE SHOULD continue to FAST AND COMPLETE the fast that he has pledged.^[11]

The Baraisa continues:

REGARDING ONE WHO TRAVELS FROM A PLACE WHERE THEY ARE NOT FASTING TO A PLACE WHERE THEY ARE FASTING, — HE SHOULD FAST WITH THEM.^[12] — IF HE TRAVELS FROM A PLACE WHERE THEY ARE FASTING TO A PLACE WHERE THEY ARE NOT FASTING, HE SHOULD FAST AND COMPLETE all the fasts undertaken by his fellow townsmen.^[13] — IN THE FIRST CASE, WHEN HE TRAVELED FROM A PLACE WHERE THEY WERE NOT FASTING TO A PLACE WHERE THEY WERE FASTING, AND HE FORGOT TO JOIN THEIR FAST AND HE ATE AND DRANK, HE SHOULD NOT APPEAR BEFORE THE PUBLIC AS IF HE HAS EATEN,^[14] AND HE SHOULD NOT INDULGE HIMSELF, CLAIMING THAT ONCE HE ATE A LITTLE HE MAY EAT A SUBSTANTIAL AMOUNT.^[15] — FOR IT IS STATED^[16] THAT ONE SHOULD NEVER APPEAR WELL FED BEFORE HUNGRY PEOPLE: — AND JACOB SAID TO HIS SONS: "WHY DO YOU MAKE YOURSELVES CONSPICUOUS?" — IN EFFECT, JACOB WAS TELLING HIS SONS: DO NOT SHOW YOURSELVES WHEN YOU ARE SATIATED,^[17] — NOT BEFORE THE CHILDREN OF ESAU AND NOT BEFORE THE CHILDREN OF ISHMAEL, WHO ARE ALL SUFFERING FROM FAMINE, SO THAT THEY DO NOT BECOME JEALOUS OF YOU. ALTHOUGH JACOB'S FAMILY POSSESSED MUCH WHEAT, JACOB ORDERED HIS SONS TO DESCEND TO EGYPT AND PURCHASE GRAIN, SO THAT THEIR DISTRESSED NEIGHBORS SHOULD NOT ENVY THEM.

תענית דף יב

The Gemara presents a similar ruling of Rav Chisda:

וְאָמַר רַב חִסְדָּא — **And Rav Chisda said: כָּל תַּעֲנִית — Any fast** שְׁקָעָה עָלָיו חֲמָה — **upon which the sun did not set**, i.e. if one ate before nightfall,^[5] לֹא שְׁמִיָּה תַעֲנִית — **is not called a fast**. The earlier part of the day during which he actually fasted is discounted.^[6]

5. *Tosafos (Avodah Zarah 34a מִתְעַנֵּין ד"ה)* explain that our custom is to fast until צאת הכוכבים, the appearance of three average-sized stars, which occurs long after sunset. They explain that שְׁקִיעָה here may actually mean the final setting of the sun (see *Tosafos, Shabbos 35a תרי ד"ה*), which takes place long after the sun descends below the horizon (see *Shaar HaTziyun 562:1,2*).

6. Although most commentators conclude from here that eating before nightfall always invalidates a fast to the extent that one may not even recite the *Aneinu* prayer, some disagree. They explain that Rav Chisda refers to one who accepted upon himself a full-day fast and then decided to break it before nightfall. However, one who initially accepted only a half-day fast may recite *Aneinu* at the conclusion of his fast, before he eats. (See *Rama 562:1, Mishnah Berurah 562:7*).

The Gemara again questions Rav Chisda's ruling:

תָּא שְׁמַע — **Come and learn** that R' Chisda erred, דָּאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן — **for R' Yochanan** occasionally **said: אָדָּא בְּתַעֲנִית עַד שְׂאָבוּא לְבֵיתִי — I shall fast until I reach my house**. Although R' Yochanan would eat even if he returned home very early in the day, he nevertheless referred to such limited abstention as a fast. This refutes Rav Chisda's teaching — that for a partial fast to be valid, one must abstain from eating the entire day. — ? —

The Gemara again parries the challenge:

הָתָם — **There**, in R' Yochanan's case, לְשִׁמוּטִיה נִפְשִׂיהָ מִבֵּי נְשִׂיאָהּ הוּא דְעָבַד — **he did** this in order **to release himself from** social obligations to **the house of the Nasi**.^[13]

We learn from the Gemara that we give the stringency in both cases, whether they are still fasting in your hometown or not, you have to continue fasting.

It might seem from here, that if a person fasted today in Israel and he lands in America and they are still mid-fast, he follows America and continues to fast.

We learn from here that a fast is over when the day is over. If you relocate and it is still daytime, what is going to make the fast end?

מרן

תקסב דיין קבלת התענית. ובו י"ג סעיפים:

א (א) כל תענית שלא שקעה עליו חמה דהיינו שלא השלימו יעד צאת הכוכבים (דהיינו שראו
 (ב) ג' כוכבים (א) [א] (ג) בינונים או שהלזנה זורחת צמח ומאיר על הארץ) (הגהות אשירי פ"ק דתענית
 והגהות מיימוני פ"א) (ד) אינו תענית (ה) ואם דעתו לאכול קודם לכן אינו מתפלל עננו: הגה
 מיהו נוהגין להתפלל עננו (ו) אע"פ שאין (ז) משלימין עד לאלת הכוכבים (ז) וכן דעת מקצת רבותא
 (תה"ד סי' קנ"ו) ונ"ל דדוקא ביחיד דאומר עננו בשומע חפלה דבלאו הכי יכול להוסיף כמו שנתבאר
 לעיל סי' קי"ט (ח) * אבל ש"ל לא יאמר עננו אלא כמשלימין וכן נוהגין: ב * יש אומרים שמי * שרגיל

If one didn't fast until sunset (the three stars to come out), it's as if he did not fast.

You didn't fulfill your obligation and you don't say עננו.

מרן

תקעד שנותנין בתענית חומרי המקום שיצא ושהלך לשם. ובו ה' סעיפים:

א "ההולך ממקום שמתענין למקום שאין מתענין ודעתו לחזור צריך להתענות כל תעניות
 ב "ההולך ממקום שאין מתענין למקום שמתענים (ב) יתענה עמהם
 א צרימ' תענית י'
 ב שם צנתימא

Maran is discussing cities in which they accepted on themselves to fast:

if one goes from a place that accepted to fast, to one that is not fasting, if he plans on returning to his city, he must fast.

If his town was not fasting and the new town is fasting, he should fast with them, even though he plans on returning to his city.

Mishna Berura: this is because one should show that he joins in the community's sorrow.

He should not eat even in private.

Even if he ate in his city that morning, he continues the day fasting.

פרי אליהו

Question: someone was traveling from Israel to America, which means that when he arrives, Israel will be done the fast, but in America they still have more hours to the fast, should he continue fasting or can he follow Israel time and break the fast?

Response: since he never saw the sun setting while traveling, it was day the entire time. He must wait till sunset in America to break the fast.

Seemingly, if one leaves New York 9 am, as he is on the plane, it already hit sunset in Israel, he is allowed to break the fast, even though he may not have fasted a full term (of 12 hours).

Proof to the other way that you must fast at least 12 hours:

What do areas in the world in which during the summer the sun illuminates the entire day (24 hours) and during the winter its dark all day, do they not have to fast since there is no sunset?

What about Yom Kippur for them, which is from the Torah, how do they fast?

Must be they fast the amount of time that the rest of the world is fasting, 12 hours for

נשאלתי אחר נמע ב"ז בתמוז באירון מא"י לארה"ב וכשיגיע לארה"ב עוד יהיה שם באמצע היום, ובא"י יהיה כבר לילה מנמנה שקות, אם מחויב להשלים את התענית שמה או שיהיה מותר להפסיק את תעניתו לפי החשבון של א"י וכבר הוא לילה שמה.

אמרינן בתענית (דף י"ב ע"ב) אמר רב חסדא כל תענית שלא שקעה עליו חמה אינו תענית וכן פסקינן באו"ח סי' תקס"ב סעיף א' כל תענית שלא שקעה עליו חמה שלא השלימו עד צאת הכוכבים אינו תענית וכו' עכ"ל, ולפי זה בנידון דידן כיוו שבנסיעתו כל היום לא תשקע עליו חמה כי כל מה שנוסע הלאה לארה"ב יהיה יום, ועליו לחכות עד שתשקע עליו חמה שמה בארה"ב, ולפי זה נראה ג"כ להיפך אם נוסע מארה"ב לא"י והוא נסע משמה בשעה תשע לשעון של ארה"ב בבוקר ואז כשיבוא קרוב לא"י איזה שעות כבר ישקע עליו החמה ויהיה לילה יהיה מותר להפסיק את תעניתו אף שלא התענה עדין אפילו י"ב שעות.

וראיה לזה דהנה יש מקומות בעולם שהשמש מאירה שמה כל העשרים וארבעה שעות של היום והלילה הכי נאמר דאצלם אין דין דתענית כיון שאין שם שקיעת החמה, וכן בחורף ששמה כל הזמן לילה הכי נאמר דאין שם דין דתענית כיון שאין שמה שמש כלל, ומה נעשה בתענית של יום הכפורים שזה כבר תענית מה"ת, והתורה ניתנה בשביל כל ישראל בכל מקום שהם נמצאים, אלא ודאי מוכרח לומר דהתענית תלוי בחשבון של שעות היום ואם התענה את משך של שעות היום כיום הכפורים של כ"ד שעות ומעט יותר בשביל התוספות, וכן בשאר תעניות את משך של י"ב שעות או כבר קיים את המצוה ומותר הוא להפסיק, וממילא יש כבר יסוד לדברי המ"כ שהביא הרמ"א שיתענה י"ב שעות מצהרים עד חצי הלילה דזה מקרי תענית בחלק העולם שאין שם ההתפלגות של היום והלילה בשמש.

regular fasts and 24 hours for others.

It would seem, that same should apply here, since one fasted 12 hours based on Israeli time, even though in America they may not have ended the fast but he fasted a full term of twelve hours.

However, since we have the other Halacha that requires one to fast based on the custom of the city, even if your original fast ended (by fasting 12 hours), you now have to fast based on the fact that America is fasting.

The rabbi's response: since this year the 17th of Tammuz was a pushed off fast (from Shabbat to Sunday) and as well he is a weak person, he can break the fast based on Israel time in the air, to which he does not take the stringency of America yet, when he lands he should then fast till sunset.

ולפי זה היה נראה לי לומר דגם בנידון דידן שהתחיל להתענות בא"י ולפי הזמן של א"י אם יעבור סכום השעות שבא"י כבר שקעה החמה א"כ כבר התענה את החשבון של יום תענית אף שבמקום שבא שמה חסר עדין איזה שעות יהיה מותר להפסיק את תעניתו ולאכול אמנם יש לשדות נרגא בזה משום דפסקינן

באו"ח (סי' תקע"ד סעיף ב') ההולך ממקום שאין מתענין למקום שמתענין יתענה עמהם אפילו דעתו לחזור ומיהו כיון שלא קיבל עליו תענית אם יצא מן העיר חוץ לתחום מותר לאכול וא"צ להשלים וכו' עכ"ל. וא"כ תיכף שהגיע לשם חל עליו דין החומרי המקום שהלך לשם ויש עליו להשלים שמה עד שתשקע החמה שם.

ובעובדא דידן הוריתי לו כיון שהתענית של י"ז נתמוז דהאי שתא היה נדחה, וגם הוא אדם חלש דקשה עליו התענית, ומצינו סברא זו בפמ"ג שם בסימן תקע"ד לענין נותנין עליו חומרי המקום שבא שמה ועיין במ"ב (שם ס"ק ד') שכתב וז"ל יתענה עמהם אף שאכל היום קודם שבא לעיר מ"מ משלים עמהם ואינו אוכל (א"ר) ועיין בשער הציון אות ד' וכל זה אם מצי מצער נפשיה, אבל באדם חלוש י"ל בזה, ומיהו בפרהסיא בודאי לא (פמ"ג) עכ"ל.

וגם הוריתי לו שיפסיק את תעניתו בזמן שבא"י כבר שקעה החמה ועודנו באוירן טרם שירד שמה ואז עדין נראה דלא חל עליו חומרי המקום שבא שמה, אבל אם ירד שמה במקום שמתענין עדין יחול עליו חומרי המקום ואז יצטרך להשלים אתם התענית עד שתשקע החמה שמה.

The rabbi starts by saying, traveling on an airplane into different time zones has opened difficult questions with insufficient resources.

He answers logically, if one travels, he should go by where he is at the time of the fast, to be lenient or strict, even if it means you fasted just a few hours. Fasting is not about hours, its about the day.

Same would apply to Tisha Be'av, if one did not fast 24 hours total, it is still counted as he fasted, as long as he knows the three stars came out, you no longer have to fast.

ובדבר שינויי היום בין המדינות ובנסיעה בעראפלאן מגיע בזמן קצר למדינות הרחוקות שלפעמים נמצא שהיום ארוך לו ביותר ולפעמים קצר ביותר קשה להשיב בזה כי אין ע"ז מקורים ממשיים מדברי רבותינו וצריך לדון בזה רק מסברא. אבל עכ"פ אשיב הנראה לע"ד בסברא שלענין תענית מתענה בין לקולא בין לחומרא עד צאת הכוכבים שהוא במקום שנמצא אז, ואף שלפעמים הוא רק שעות מועטין משום שלא נקבע התענית על שעות אלא על יום שהוא עד צאת הכוכבים, וכן בתענית של תשעה באב אף אם יזדמן שמתחלת תעניתו עד הגמר לא יהיה כ"ד שעות נמי א"צ להתענות יותר מצה"כ של אור לעשירי.

שבט הלוי

Question: someone who is traveling on the 17th of tammuz from Israel to America, should he continue fasting until its dark in America or can he follow the timing of Israel?

Answer: It makes sense to say that we should wait till sunset to end the fast, but its not what the rabbis instituted for this fast, they didn't want the person to fast an extra 7/8 hours it'll make the person weak and that'll exempt him from the fast.

For this reason, he concludes; one is allowed to break the fast in midair based on the Israel time as long as the stars have appeared in Israel, he can say תפלת עננו as well.

More of this rabbi's opinion will be on the last page.

ב. ואשר שאל צמי שנסע לאמריקא ציוס תענית וכמו צ"ז בתמוז האם הוא חייב ללוס עוד עשר שעות עד שהוא ליה"כ באמריקא או שמה אזלין צתר תחילת התענית שהתחיל צא"י.

הנה ודאי יסוד גדול כל תענית שלא שקעה עלי' חמה אינו תענית כמבואר בתענית י"ב, ובשור"ע אור"ח סי' תקס"ב, אבל כתבתי במק"א (ח"ו סי' קע"א) דכהי דמלך זה היינו לריכס לחייב להתענות עד ליה"כ במקום שהוא עכשיו שם, אבל לאידך כיון שתענית סתם שחייבו אינו ארוך כל כך ושיערו דסתם תענית במקום שהוא שם הוא גזרה שרוב הצבור יכולים לעמוד, משא"כ להאריך התענית בעוד שצנע או עשר שעות ולפעמים יותר מציא חולשה על האדם שהוא כבר בגדר פטור מן התענית ע"כ לענ"ד דמותר לו להפסיק תעניתו בדרך כה"ג בזמן המשוער שילא מא"י שצמקום שילא משם הוא כבר ליה"כ, ותפלת תענית בלא"ה יכול להתפלל עיין אור"ח שם.

In Israel they celebrate one day of the holiday. What happens when they come to America?

מֵרֵן

תקעו שנותנין בתענית חומרי המקום שיצא ושהלך לשם. ובו ה' סעיפים:
 א¹ ההולך ממקום שמתענין למקום שאין מתענין ודעתו לחזור צריך להתענות כל תעניות
 (א) (א) שקבלו עליהם: ב² ההולך ממקום שאין מתענין למקום שמתענים (ב) יתענה עמהם

If a man from Israel lands in America the second day of the holiday, he must not do any work, even if he is just vacationing.

That's only if he entered the city and settled in, but as long as he didn't reach the settlement, he is permitted to do work.

Which says that on as he is on the plane, even though he is traveling to America, one is permitted to do work.

יִשְׁכִּיל עֲבָדֵי

One who travels on the 8th of av to Israel, and when he arrives, he will have skipped 7 hours of Tisha b'av. What should he do?

Based on the ruling of Maran that as long as you never settled in Israel, you don't take the ruling of Israel. Once he enters Israel the fast will begin for him, however since one must fast 24 hours, he should fast for 24 hours from when he begins his fast.

From his response, he puts Tisha b'av separate from other fasts, since it was instituted to be an extended fast of overnight, he sees it as the rabbis want you to fast 24 hours.

לכבוד יודי הרה"ג אפרים גרינבלט שליט"א
 (א) הנני לטנות לו על שאלותיו בס"ד א' לא.

א

בנוסע צ"ח אב לא"י, וכשיגיע לשם כבר עבר שש שעות מהתענית, וישאלה השאלה א"ך לר"ך להתנהג

בענין התענית, אם לר"ך להתחיל להתענות כמו א"י, היינו עוד בהיותו צדק לפני שיגיע לא"י יתחיל בתענית א"י עד שיגיע לא"י יתחיל להתענות עם אנשי א"י.
 (א) הנה כשאלה זו נשאלתי (לעיל סי' כ"ב סי"ג) במקומות שאלם הני שנה יום, וחזי שנה לילה א"ך עליו להתנהג בשבתות וחגים וכן בס' תפלתם, ועניתי שעליהם להתנהג ע"פ לוח א"י, ע"ש, ואמנם לשאלה זו, לפע"ד עליהם להתנהג כפי שפי' מרן ז"ל, בס"י תל"ו סי"ג, חז"ל בני א"י שבאו לחז"ל אסורים לנשות מלאכה ביו"ט שני, בישוב וכו' וכ"ז שלא הגיע לישוב אפי' א"ן דעתו לחזור מותר לפי שעדין לא הוקבע להיות כמותן וע"י צמי"ב שם סק"י שפי' לפוקי א"ס ולא מן הישוב וצ"ח לו למדבר א"י להתנהג כחומרי אותה המדינה וכו' ע"ש, והוא הדבר צ"ד, כל עוד שהוא נמלא צמדבר ואינו בישוב א"י לא הל' עליו חיוב התענית של א"י והרי הוא כאילו נמלא עוד צמ"ל שעדיין לא הל' עליו חיוב תענית, ורק כשיגיע לא"י תיקף הל' עליו החיוב, וא"י יתחיל להתענות, אלא מכיון שהוא חייב להתענות מעת לעת, לכן עליו להשלים תעניתו, בשיעור של כ"ד שעות, שלא לפרוש מן הציבור, של כל העולם, שכולם מתענין מעלי"ע כ"ד שעות, שהרי גם יום עשירי יש לנהוג בו מעט אצלם שלא לאכול בשר ולא לשחות יין לכל הפחות עד תלות היום, וע"י סי' תקנ"ה סי"א, וא"י גם יום עשירי מועיל לו להשלמת תעניתו, זה הללע"ד.

The Pasuk states: "an ox or a sheep, you may not slaughter it and it's offspring on the same day". What if the mother was slaughtered in a location that was daytime and the offspring is in a different city which was already night time, are you allowed to slaughter the offspring immediately or must you wait?

ושור או שה אותו ואת בנו לא תשחטו. נראה לי, כי אם נשחט אחד בקו השה ואחד באופק הסמוך לציר הצפוני, שידוע שהיום נתארך בכמה שעות ודאי דמחשב על התהוות האיסור, היינו הנשחט ראשון, שאם נשחט האם בציר הצפוני, שאז הוא עדיין יום, ובקו המשוה כבר היה הלילה מותר לשחוט הבן בקו המשוה בלילה, כיון שהאם נשחט ביום, ובציר הצפוני אם יש לו עוד בן מותר לשחוט הבן בלילה, כן מותר לשחוט בקו המשוה בלילה. וברור. ואולי דגם לזה מרמז רבוי לשון לא תשחטו, דאף דאחד שוחט מהן בהיתר. אמנם קאי על הבנים ומורה, שכל הבנים יהיו שוין בהאיסור ושנים ששוחטין שני בנים יעברו בלא תעשה בזמן אחד ודוק:

חזון עובדיה

דיני מוצאי תשעה באב

א. מי שטם במטום מארצות הברית לארץ ישראל, מיד אחר שמעך סעודה המפסקת בערב תשעה באב, והגיע לארץ ישראל ביום תשעה באב, רשאי להפסיק התענית של תשעה באב בצאת הכוכבים שבאופק ארץ ישראל, אף על פי שעוד היום גדול בארצות הברית, עד כשש שעות, ולא עברו כ"ד שעות בתעניתו, שאין לך אלא מקומו ושעתו^(א).

נקיים לספירתה והיא נמצאת עתה באופק א"י יכולה לטבול אפי' בתחלת הלילה שהוא צאת הכוכבים באופק א"י, ואין מקום כלל להחמיר להצריכה להמתין עוד שש שעות נוספות כדי שיהיה לילה דאי באמריקה, שבכל כה"ג אין לאדם אלא מקומו ושעתו. ע"ש. וכן פסק בש"ת באר משה ח"ו (סי' קצו עמוד קעג). ושם (בעמוד קעב), פסק גם לענין אותו ואת בנו כאמור. ע"ש. וא"כ הוא הדין בג"ד שיוכל לאכול כמו כל תושבי א"י, הוא המקום שנמצא שם, ואין צורך להשלים שעות לתשעה באב כדי שיהיה תענית מעת לעת. ונראה עוד לפי האמור, ולפי מה שהעלתי בשו"ת יביע אומר ח"ה (חיו"ד סי' בת) ברין פדיון הכן, שיכול האב לפדות את בנו בליל שלשים ואחד, ואינו צריך

להמתין שיטלוא לבן כ"ס י"ב תשצ"ג. שאם הבן נולד בארצות הברית, והדברים יחד עם הבן עלו לא"י, רשאי האב לפדותו בא"י בליל ל"א שבאופק א"י, ואי"צ להתמתן כמה שעות עד שיהיה ליל ל"א בארצות הברית. שאין לנו אלא מקומו ושעתו, כאשר הוא שם. ועי' בשו"ת בצל החכמה ח"א (סי' עה ועו). ובשו"ת באר משה ח"ו (עמוד שלה). ע"ש. וכל שכן לגבי צום בו באב שהוא מדרבנן, וברצו תליא מילתא, וכמ"ש הרשב"א בהדושו למגילה (ה): שמכיון שאף לגבי צום התמישי כתיב יהיה לביית יהודה לששון ולשמחה, אף בו אמרנו דברצו תליא מילתא, ואם רצו מתענים, רצו אין מתענים, הילכך רצה רבי לעקוד בו באב. וכיו"ב כתב הרישב"א מגילה שם. ועי' בשו"ת יביע אומר ח"א (סי' לג). הילכך בג"ד אמרנו שלא רצו להתמיד שיהיה חוקא מעת לעת, אלא דינו ברין כל דיני התורה, שאין לך בהם אלא מקומו ושעתו. ולכן יכול לאכול מיד עם צאת הכוכבים של אופק א"י. ומצאתי בשו"ת אגרות משה הא"ח חלק ג (סימן צו), שנשאל בניו שנשע באמריקה לא"י בתשעה באב, האם יכול לאכול בצאת הכוכבים של אופק א"י, והשיב, שלעולם הולכים אחר המקום שנמצא שם, בין להקל בין להחמיר, שלא קבעו חכמים צום התענית לפי שעות אלא רק עד צאת הכוכבים. ע"ש. וב"כ בשו"ת בצל החכמה חלק א (סימן לא אות ח). וכ"ש בשאר תעניות צבור שאי"צ להתמתן יותר מצאת הכוכבים של אופק ארץ ישראל. ודע שדין זה נוגד אפילו באיש שדעתו לחזור לארצה"ב אחר איהו ימים, ולא שייך כאן נתינים עליו חומרי מקום שיצא משם, שלענין מקומו ושעתו, נוגד בכל אופן כמנהג המקום אשר נמצא שם, כאשר הוא שם. וכן העלה בשו"ת פרי אליהו ח"ג (סי' יז). ע"ש. וכיו"ב ראיתי בשו"ת בני ציון שפירא ח"א (סוף סי' כז) שכתב, שלפי מה שאמרו במגילה (ת) שאין מתעבים שעות לחרישים, שנאמר עד חרש

תושב ארצות הברית שאחר סעודה המפסקת ביום ח' אב נסע במטום לארץ ישראל, ובמוצאי מ' באב בא"י עדיין יום הוא לתושבי ארה"ב, האם רשאי לאכול אחר התענית בצאת הכוכבים של א"י, או עליו להתמתן עוד כשש שעות עד שיגיע זמן צאת הכוכבים בארה"ב, ואח"כ יאכל. ראיתי בשו"ת ישיביל עבדי חלק ח (סי' לה עמוד עב) שכתב, שמכיון שהוא חייב לצום בפי' באב מעת לעת, עליו להשלים תעניתו עד שיעור כ"ד שעות, שלא לפרש מן הצבור של כל העולם, שכולם מתענים כ"ד שעות מעת לעת. והרי גם יום עשירי נהנים בו מעט אבלות שלא לאכול בשר ולא לשחות יין עד חצות היום, וא"כ גם ליל עשירי יועיל לו להשלמת כ"ד שעות לתעניתו.

עכ"ה. ולא כן אנכי עמרי, שמכיון שהוא נמצא בא"י, מיד בצאת הכוכבים של ליל עשירי יוכל לאכול עם כל תושבי ארץ ישראל, שאין לו אלא מקומו ושעתו. וכבר כתב כיצא בזה בשו"ת תבצלת השרון (חיו"ד סי' כז) ברין אותו ואת בנו, שנשאל אודות עגלים שהובאו מאמריקה לא"י, והאם נשחטו באמריקה לפנות בוקר, והעגל שלה הובא לארץ ישראל בתחלת הלילה באופק א"י, ועדיין הוא יום באמריקה, מהו לענין דין אותו ואת בנו לא תשרטו ביום אחד. והעלה שמכיון שבאופק א"י הוא לילה אין לנו אלא מקומו ושעתו. והרי מעשים בכל יום שהנולד באמריקה ובוים לפני הבר מצוה שלו נסע במטום לארץ ישראל, אנו חושבים אותו בא"י בגדול לכל דבר בתחלת הלילה שנכנס בו לשנת הארבע עשרה, אע"פ שבמקום שנולד עדיין יום הוא, ולא השלים שנת י"ג, אין לנו אלא לזון אלא על מקומו ושעתו. ע"כ וכן ראיתי עוד בשו"ת כוכבי יצחק ח"ב (סי' יא אות זו דף פו ע"ב) שרביא כשם הנאון ר' יעקב שור, שהאריך נ"כ בזה לענין אותו ואת בנו, והעלה נ"כ שאין הולכים בזה אלא אחר מקומו ושעתו, וכל שהעגל נמצא באופק א"י שהוא לילה מותר לשרטו, אע"פ שבמקום שנשחטו האם הוא עדיין יום. ע"ש. וכן העלה הגאון בעל אור שמח בספרו משך חכמה (פרשת אמור דף קעה ע"ב). ע"ש. וכן הדרינו גם אני בנודח תשבת ארה"ב שהגיעה בסוף שבעה נקיים לא"י, ובליל שמיני רצה לטבול, אחר כלות שבעה נקיים, שאע"פ שאילו היתה במקומה בארה"ב לא היתה יכולה לטבול עד אחר כעבור שש שעות, שכל הזמן הזה יום הוא בארה"ב, מ"מ יכולה לטבול בתחלת הלילה של אופק א"י. וכן ראיתי בשו"ת מנחת יצחק ח"ו (סי' פד), ובשו"ת שבט הלוי ח"ב (סי' צג) שפסקו כן. ע"ש. וגם הלום מצאתי בשו"ת בית אבי ח"ג (סי' קא) שג"כ העלה שאע"פ שאין כאן שבעה נקיים מעת לעת, כיון שעברו שבעה

"ימים", מיכה מכאן כמו שהעלתי בקונטרס מדרת היום בקובץ אהל תורה (תרפ"ח סי' צב) כמה שמעשים בכל יום שהאניות נוסעות במהירות עצומה ממערב למזרח העולם, בימים הארוכים, וע"י כך נתקצר להם היום בכמה שעות פחות מכ"ד שעות, ונמצא שבשבת לא שמר את השבת כ"ד שעות מעת לעת, והעלתי בראיות ברורות מהש"ס והפוסקים דאוליגן בחר האופק שנמצא בו עכשיו, וא"צ להשלים עד כ"ד שעות, שכיון שכתוב ביום השביעי, ימים אתה מונה לשביעי, ולא שעות, וכמו שאמרו במגילה (ה) הג"ל ע"ש. ועי' בסמוך. וזה ברור.

וראיתי בשו"ת פסקי תשובה ח"ב (סי' רנב). וכן במכתבי תורה (סי' לה), שהנאון רבי אברהם מרדכי אלטר הארמז"ר מגור זצ"ל כתב, נסתפקתי במי שהבדיל במוצאי יוה"כ פ' ואח"כ עף בגמלא פרחא למקום שעודנו יום, ואכל שם אם ענוש כרת, וכן מי שהבדיל במוצאי שביעי של פסח (בא"י) ועף למקום שעודנו יום, ואכל שם המין, אם חייב כרת. ונראה שכיון שכבר קיים "מעורב עד ערב

תשבתו שבתכם", וכן לגבי חמין, קיים מ"ש "עד האחד ועשרים לחודש בערב", מן התורה אינו מתייבב יותר. ע"כ. ונראה שכתב כן דרך פלפול לענין כרת, אבל איסורא מיהא איבא, כי לפי שנתבאר מרבירי האחרונים הג"ל, עליו לנהוג כפי מקומו ושעתו. וראיתי אבני זכרון ח"ב (סי' פו אות ב) חולק על הג"ל, וס"ל שחייב כרת. ואין דבריו מוכרחים. וראיתי בשו"ת רב פעלים ח"ב (סוד ישרים סי' ד), שחקר אודות. מי עשה את יום השבת, במקום שמתאחדת שקיעת החמה (ארה"ב), וע"י שם של קפיצת הדרך עף למקום רחוק ששם מקימת השמש לשקוע (ארץ ישראל), שנמצא שהוא לא שמר אותו שבת מעת לעת, כ"ד שעות, האם הולכים אחר מקום שקיעת השמש, וכיון שחשבה נעשה אצלו חול, אע"פ שלא שמר את השבת אלא י"ח שעות, או דילמא עליו לשמור כ"ד שעות שלמות. והעלה בתשובתו שם ב"ה ולפ"ו, שכיון שנאמר שבת הוא לה' בכל מושבותיכם, הולכים אחר המקום שנמצא שם, וכיון שבמקום הריא נשלם השבת, כל אדם הנמצא במקום ההוא צריך לנהוג כך. וכן העלה עוד הגרי"ה במאמרו שהובא בהמאסף שנה י"ד (כרך א חוברת ג סי' פו דף כט ע"ד). ועי' בספרו אמרי בינה (בקונטרס הקרי לב סי' ב). ע"ש. ועי' בשו"ת משפטי ענייאל חנינא (הא"ח סי' ל). אך הגאון רבי רפאל בירדנו בשו"ת משפטים ישרים ח"א (סי' עז) נסתפק בזה. ועי' נהל אשכול הל' פ"ב באב ח"ב (עמוד כז), ובשו"ת שבט הלוי ח"ו (סי' עו). ומוכח מהג"ל שאם היה הדבר להיפך שנסע במטום מא"י לארה"ב, יש להחמיר עליו להתמתן שם עד לצאת הכוכבים של ארה"ב, כמקומו ושעתו. וכמ"ש באגרות משה, ובשו"ת בצל החכמה הג"ל. וב"כ בשו"ת פרי אליהו ח"ג (סי' יז). וכן מובאר כיו"ב בשו"ת באר משה ח"ו (סי' קצו עמוד קעג). ע"ש. והנראה לענ"ד כתבתי.

If one travels from America to Israel right after Seuda Hamafseket (night of Tisha b'av), he gets to Israel on Tisha b'av, you can break the fast based on the stars appearing in Israel, even though it is daylight in America for another six hours and he did not fast for 24 hours, you follow the place you are in.

This is going against the **ישכיל עבדי** that even on Tisha B'av we follow the place of where you are (Israel), even if you are just vacationing there.

If the case was the opposite, in which one traveled from Israel to America, he should follow America's time and be strict till it becomes **צאת הכוכבים** of America's time.

Other examples in which we follow your location:

1. Slaughtering the mother and child on the same day.
2. A bar mitzvah boy when one comes to Israel for his bar mitzvah, does he follows the Israel day.
3. A niddah who is counting 7 days and travels to Israel does she have to wait 6 more hours for a full term of 7 days?
4. Pidyon Haben: the father travels to Israel with his son to do the pidyon on night of the 31st, can he redeem based on Israel time?

There are many other cases that can come up, and Hacham Ovadia opinion is consistent "follow where you are".

תשובות והנהגות

סוף זמן תענית ציבור בנוסע במטוס ממקום למקום

ובמדינות הצמוניות הסמוכות לקוטב, כגון מדינת נורבגיה, שבקיץ היום מתארך מאד, יש⁷ כותבים שהמנהג שם שמתענים עד ט' שעות וחצי אחר חצות היום דאז בכל ישובי ישראל כבר לילה, ויש⁸ חולקים וכותבים שמנהג זה אינו נכון אלא צריך להתענות עד הזמן המבואר כאן בשו"ע דהיינו להשלים עד זמן צאה"כ, אלא שבמקום הצורך ניתן⁹ להקל לאכול מיד בתחילת השקיעה וכפי דעת כמה ראשונים שאולינן אחר תחילת השקיעה, ובמקום שניתוסף הרבה שעות לתענית והחולשה מתגברת אפשר¹⁰ להקל כמו שמקילים לכל חולה שאין בו סכנה שלא ישלים.

והטס ממזרח העולם למערבו ולהיפך ועובר את קו התאריך, יש¹¹ להתענות כפי היכן שהיה בתחילת הצום, ולמחרת שנמצא במקום שמתענים בו השתא, והוא כבר צם אחמול, יאכל בצניעה באין רואים.

שבמקום שיצא משם עדיין אינו צאה"כ) ובין לחומרא (שבמקום שיצא משם כבר עבר זמן צאה"כ), ואף בתענית של ט' באב הדין כך, אף אם יודמן שמתחילת תעניתו עד גומרו לא יהיה כ"ד שעות, מ"מ א"צ¹² להתענות יותר, ויש¹³ אומרים שבט' באב נכון אם אפשר שימתין עד זמן צאה"כ של המקום שיצא משם כדי שלא יפרוש מן הציבור עצמים כ"ד שעות.

הטס ביום תענית מסרינה למרינה כשיש הברלי שקות
ב. שם: כל תענית שלא שקעה עליו חמה דהיינו שלא השלימו עד צאת הכוכבים אינו תענית. והטס ביום תענית ממרינה למרינה שלפעמים נמצא שהיום מתארך ופעמים שהיום מתקצר, מתענה¹⁴ עד צאת הכוכבים כפי המקום שנמצא שם עתה בין שהוא לקולא (דהיינו

4. שרית תבצלת השרון היא סי' מיג, שרית אניג חיג סי' צ"ו, שרית בצחית היא סי' ל"א וכ"ש שא"צ להתחיל התענית במקום שנמצא עתה כפי עלה"ש (או שקיעה"ת) של המקום שהולך לנסוע לשם במשך יום התענית. 5. כל הפוסקים הגיל הערה 4. 6. שרית ישכיל עברי חיג סי' ל"א, והשוה גם למש"ב בה"ל שבת סוסיי שר"ם בשם האמרי אמת מגור זצ"ל. 7. סי' נחל אשכול ה"ל ט"ב ומבאר דבריו כיון דבעת גזירת חו"ל על התענית לא היה שם ישוב יהודי, מעיקרא לא הלה גזירת חו"ל כ"א באופן זה דער ט' וחצי שעות אחר חצות דיותר לא קיבלו ישראל להתענות. 8. דעת תורה סוסיי תקמיט דדבריו של הגיל אינם נכונים, שרית שבה"ל ח"ו סי' ע"ז דאם אכן המנהג שם כן אין הוא מנהג נכון. 9. שם, ומירו מאל"ע במקומות אלו שכלל ליכא לילה ממש, דהיינו צאת הכוכבים, באמצע ימות הקיץ (חודשים יוני ויולי, שתענית י"ז תמוז הלה במשך חודש יולי ופעמים גם ט"ב), ועיין בזה בתפארת ישראל על משניות ברכות פ"א ופסקי תשובה סי' ר"ג. 10. שבה"ל שם. 11. שרית בעל החכמה שם.

Like Hacham Ovadia to follow the place you are currently located.

Countries in the north close to the equator, which in the summer has very long days, should fast till nine and a half hours after midday.

If one is traveling and he passes the international date line, he should follow the day he started the fast with, the next day if they are fasting again he can eat hiddenly.

Someone who is traveling on a fast day, from Europe to America or the opposite, in which there is a different time zone.

On the 3 fasts you can be lenient, if you are coming from Europe you can take the European timing and finish earlier, and if you are coming from America, you can work with the time of your destination (Europe).

Have in mind by *minha* the day before that you are taking the lenient opinion.

However, on Tisha B'av, one should fast at least 24 hours, but to require more than that he's not sure about, even if its not nighttime yet.

סוף זמן תענית ציבור בנוסע בממזם ממקום למקום

נשאלתי מאחד הנוסע במטוס בתענית ציבור מאירופא לאמריקא או איפכא, והשעות הלוא משתנים, אימתי הוא חייב לסיים צומו, אם כזמן שיצא מאירופא, א"ד כיון שעתה נמצא באמריקא יצטרך לחכות כפי צאת הכוכבים באמריקא, וד"ז אינו מבורר להדיא. והאריכו האחרונים בזה. מיהו למעשה הוריתי לחלק בין ג' צומות שיסודם מנהג בעלמא תופס תמיד לקולא, והיינו כשטס מאירופא יגמור התענית כפי צאת הכוכבים במקום שיצא, וכשבא מאמריקא יגמור כפי המקום שבא. אכן במקרה כזה ראוי לו לכוין במנחה ערב התענית שמקבל לשמור לקולא, כדי שלא ייכנס לספק דדלמא מונח בדעתו להתענות מחר כפי המקום שיבוא לשם לחומרא, ובמנחה אפילו במחשבה חל התענית.

כ"ל זה שכתבנו היינו לענין תעניות ציבור, אבל לענין צום תשעה באב, יש לדון דשמא בעינן שיצום לפחות כ"ד שעות, והבא מאמריקא לאירופא צריך להתענות עד כ"ד שעות אף אחרי שתחשך. אמנם ליותר מכ"ד שעות נראה מסברא דאפילו בת"ב יש לצדד שלא נהגו ולא קיבלו צום יותר מכ"ד שעות, ולכן כשנוסע לאמריקא אינו חייב להמשיך לצום יותר מכ"ד שעות. ואמנם לא ברירא מלתא, ומה גם דסו"ס הו"ל כהולך ממקום שאין מתענים למקום שמתענים דהרי"ז מתענה עמהם, ועל כן המחמיר תע"ב. נומש"כ להקל בכל הצומות אף שמקילין, צריך עכ"פ יותר משש שעות צום בפועל, שבפחות מזה לא נקרא צום כלל וכמשי"ת בסי' הבא].

וכדעת שו"ת חבצלת השרון ח"א סימן מ"ג שהוכיח שאין למצוה אלא מקומה ושעתה, וכיון שבמקום שנמצא כבר מוצאי ת"ב שפיר אין צריך לצום יותר. ועיין עוד ב"נחל אשכול" כדני תענית.

שבת הלוי

שבת

חלק ז - סימן עו

הלוי

יקרתו קבלתי, ואדות אחד אשר נוסע ביום י"ז בתמוז ללילה"ב ושעת הליאה היא לפנה"צ ועי"ז שהוא נוסע למערב מתאריך היום בכמה שעות, מה יעשה עם גמר התענית האם יכול לגמור תענית לאחר סיבוב של יום וא"כ מסתים לו התענית כמה שעות לפני הלילה, או דילמא כל תענית שלא שקעה עליו התמה ל"ש תענית.

רהנה להקל לו לאכול מיד בתחילת השקיעה שפיר לא קא מבעיא ליה כיון דליכא קדמונים הסוברים דשקיעה התכרת כאן ר"ל תחלה שקיעה לא זיה"כ, עיין תוס' ע"ז ל"ד ע"א - אע"ג דלא קיי"ל כן מ"מ דגדול הוא, כאשר בארתי בעניי גשו"מ שבת הלוי ח"ו, אבל הספק נשעית לפני השקיעה שנתוספו לו מתמת הנסיעה.

ואומר נטת דודאי אין לעבור על ההלכה דכל תענית שלא שקעה עליו תמה כמבואר תענית י"ב ואו"מ סי' תקס"ג, אבל פשוט בעיני דחז"ל לא הטילו חיוב תענית בהרבה שעות ביותר דא"כ עד אמריקה המזרחית הוא הכול של שבע שעות ואם נוסע עד חוף המערבי שם הוא הכול של עשרה שעות, ואם נוסע עד אי הוא הוא הכול של י"ג שעות כדוע, ואין שום ספק בלבי דכמו שאנו מחירים לתולה שאב"ס בתעניתים אלה, ובמי שא"א לעמוד בתענית וכן מחירים לזה שיחך שהוא אפילו בגדר ספק פקוד"ג להוסיף עד עשרה שעות ויותר, וכי מעלתו העיר ממש"כ בס' נחל אשכול בה' ח"ב שנשאל מעיר שטאקהאלס שמונהג שאוכלים ב"ו בתמוז ט' וחצי שעות אחרי תזת אפס"י שעדיין יום גמור אלס כדוע, וכי בעל נחל אשכול שני"ל טעמם דכיון דכשעת גזירת חז"ל על התעניתים לא הי' ישוב ישראל במדינות אפונות

האלה - מעיקרא לא תל גזירת חז"ל כ"א בדרך זה דהיינו ט' וחצי שעות אחרי תזת דלא בכל ישובי ישראל כנר לילה, ולא קבלו ישראל להחטות יותר, ומביא קצת ראי' לדבריו.

ובעניותי לא מנאחי הוכחה לדבריו, דלפי דעמו נחשט זה לתענית גמור אפס"י שלא שקעה השמש, ולדבריו הותר לאכול כמו אוכל אחרי תענית שעבר כנר דרך ודאי כיון דמעיקרא לא גזרו.

ובאמת נר"ך ראי' לדרך זה דהא מנ"ל, ומש"כ הנחל אשכול כיון דברטון תליא כמבואר ברי"ה דף י"ח ע"ג כך קבלוהו לא הנגמי דהא חזין דקבלו ברטון ככל דיני תענית דכל תענית שלא שקעה עליו תמה אינו תענית, ומי הגיד לנו דמנהג שטאקהאלס הוא מנהג ותיקים וארורים לכנס לפרצה דחוקה דמעיקרא קבלו ברטון ב"ב אופנים, וא"ת דלא נמעיקרא תליא אלא כל ישוב המרוחק שלא הי' בשעת גזרת חז"ל הוא בכלל היטולת לקבל התענית ברטון, ולא קבלו רק באופן זה מי הגיד לנו זאת.

אבל מה שכחתי בעניי פשוט יותר דודאי תענית גמור לא נקרא רק עד השקיעה, מכ"מ א"א להטיל חיוב זה כנ"ב שעות יותר ופטורים מלהחטות בהמשך אלו השעות כמו שהתולים פטורים, ונפ"מ דלא הותר להם לאכול אכילה רגילה אלא הנר"ך, וכעין מש"כ מרן הת"ס באו"מ סי' קנ"ז ח"ל: וכי תחלי אינו מתחייב בדבר התענית, ואינו מחטתה בו והלא לא הותר לו אלא כדי לרכו וחיותו ואם די לו בשמיה לא יאכל ואם די לו באכילה פ"א לא יאכל ב' פעמים ולא יותר ממה שנר"ך וכי, יעו"ש"ה. וה"נ בדין, וא"כ ישער בנפשו כשהחלש מחגברת עליו בדרך.

Question: one who is traveling on the 17th of Tammuz to America and he is traveling westbound, if he leaves before צאת הכוכבים he may not see nighttime, when does his fast end?

Answer: the rabbis never wanted you to fast for extended period of time, so when they said sunset it was assuming a normal scheduled day, without a doubt the same way we permit an ill person to eat on a fast day, that they would permit someone not to have to add seven or up to thirteen hours to his fast.

But one must eat and drink only necessities, just like a person who is ill. As well, he should only break his fast once he feels weak.